

४

रङ्गीचङ्गी पोसाक

यस अध्यायको निम्ति पढ्नुहोस् उत्पत्ति २९:२१-३०, उत्पत्ती ३४, ३७, ४२:२ र १ कोरन्थी ९:२४-२६।

स्मरण गर्नुपर्ने पद: “इस्रायल (याकूब)ले अरू छोराहरूलाई भन्दा युशूफलाई औधी माया गर्थे। उसको (इस्रायल) बुढेसकालमा युशूफ जन्मेको थियो। इस्रायलले युशूफलाई सुन्दर रङ्गीचङ्गी बुट्टा भएका लबेदा अर्थात् पोसाक बनाइदिए।” (उत्पत्ति ३७:३ रूपान्तरित)।

युशूफको सेरोफेरोमा भएका सम्पूर्ण घटनाको बिऊ उत्पत्ति २९बाटै सुरु भएको थियो। याकूबका दुई श्रीमती र दुई रखौतीहरू थिए। यसको अर्थ, एक बाबु भएको त्यस परिवारमा चार आमाहरू र एक दर्जन भन्दा बेसी छोराछोरीहरू थिए। यस्तो परिवारमा कस्तो घम्साघम्सी हुन्छ भन्ने कुरा जान्न कोहि पनि भविष्यवक्ता हुनुपर्छ भन्ने छैन।

प्रारम्भिक अदन बँगैचामा परमेश्वरले दिनुभएको आदर्श परिवारको नमुनालाई याकूबले पछ्याएको भए उनको जीवन कस्तो असल हुने थियो होला ! एक श्रीमान र एक श्रीमती नै आदर्श परिवारको नमुना हुनु, चाहे त्यो अदनको बँगैचामा होस् वा वर्तमान युगमा। यो सबै युगको निम्ति अनुकरणीय निति हो।

तर हामीले हेर्दा परमेश्वरले हामीलाई मशिनले स्वचालित मानव यन्त्र जस्तो बनाउनुभएन तर उहाँले सबैलाई आत्मनिर्णयको अधिकारसहित सृष्टि गर्नुभएको छ। हामीले चाहेको कुरालाई चुन्न हामीलाई स्वतन्त्र अधिकार परमेश्वरले दिनुभएको छ। यो विवेकको स्वतन्त्रता भनेको असल गर्न मात्र होइन, खराब गर्न पनि दिइएको छ।

आफ्नो मन पर्ने छोरालाई प्रख्यात रडगीचङ्गी बुट्टा भएको लबेदा बुनी दिने भूलले गरेर उनी अरू नियन्त्रित भूलहरूतिर अगाडि वढे।

हामीले माया गरेका मानिसहरू र हामीलाई नै नाश गर्ने भन्दा अघाडि पाप गर्न रोकेको भए कति राम्रो हुने थियो !

१. पारिवारिक समस्याको सुरुवात (उत्पत्ति २९:२१-३०)

जीवनमा हुने प्रत्येक कुराले सबै कुरालाई प्रभावित पार्दछ। विश्व विख्यात भौतिक शास्त्रका बैज्ञानिक अलवर्ट आइनस्टाइनले परस्पर सम्बन्ध (जनरल थ्योरी अभ रिलेटिभिटी) भन्ने सिद्धान्तलाई आविष्कार गरेका थिए। सारा जगतमा भएका सम्पूर्ण वस्तुहरू एक आपसको गुरुत्वाकर्षण अर्थात् एक आपसलाई आकर्षण गर्छ भन्ने धारणा आइन्सटाइनले सिकाउनुभएको थियो। उदाहरणमा तपाईंको शरीरमा भएको गुरुत्वाकर्षणले तपाईंको छिमेकीलाई मात्र होइन तर सूर्य र सबै थोकलाई तानीरहेको हुन्छ।

एक जना मानिसको क्रियाकलापले अरूहरूलाई र पुस्तापछि पनि प्रभाव पार्छ भन्ने कुरा थाहा पाउन हामीलाई भौतिक शास्त्रको अध्ययन गर्नुपर्दैन। हामी को हौं, हामी कहाँ छौं, हामी यहाँ किन छौं र हामी के हौं-यी सबै कुराहरूलाई हाम्रो नियन्त्रण भन्दा बाहिरका क्रियाकलापहरूले प्रभाव पारेको हुन्छन्। उदाहरणमा, यदि कुनै गर्भवती आमाले जाँडरक्सी खान्छिन् भने उनले जन्माउने बालक र उनका नातीनातीनाहरूका स्वास्थ्यलाई समेत असर पार्न सक्छन्। त्यसकारण हामीले बोल्ने कुरा र खाने कुरामा कतिको चनाखो हुनुपर्छ सो सोचनिय छ। हामीहरूको बानी व्यहोराले अरूलाई कसरी असर पार्छ भन्ने कुरा कसलाई थाहा हुन्छ र? हाम्रो आचरणको प्रभाव छोटो वा लामो समयसम्म हुनसक्छ। हाम्रो प्रभाव असल पनि हुनसक्छ खराब पनि हुनसक्छ।

उत्पत्ति २४ र उत्पत्ति २९:२१-३० पढ्नुहोस्। कस्तो खालका परिवारको सृजना यहाँ भइरहेको छ? यदि सत्यको महत्वपूर्ण नितिलाई पन्छ्याएर संसारको रितिरिवाजमा हिँड्यौं भने त्यसले हामीलाई बिनासको बाटोमा दोन्याउँछ भन्ने पाठ ती अध्यायहरूबाट हामी कसरी सिक्नसक्छौं?

“याकूबको पापले गर्दा नै दुष्टता क्रमवद्धरूपमा बढेको थियो। उनको पापले गर्दा उनका छोराहरूका चरित्र र जीवनमा तितो फल फलेको थियो। जब ती छोराहरू बढ्दै गए तब तिनीहरूमा पनि गम्भिर दोषहरूको विकसित भयो। यसको फलस्वरूप यस परिवारले बहुविवाहको चलनलाई अङ्गालेको थियो भनेर बाइबलले स्पष्ट गरेको पाउँछौं। यस भयानक खराब चलन वा संस्कारले गर्दा त्यस परिवारमा भएको प्रेमको मुहान सुकेको थियो र पतिपत्नीहरूको बिचमा भएको पवित्र गठवन्धनलाई कमजोर पारेको थियो। धेरै आमाहरूको बिचमा भएको डाहाले गर्दा परिवारमा हुनुपर्ने सम्बन्ध तितोपनामा परिवर्तन भएको थियो। याकूबका छोराछोरीहरू झगडा गर्न सिपालु भए र तिनीहरूलाई कसैले पनि नियन्त्रणमा राख्न सकेन। यसले गर्दा पिता याकूबको जीवन चिन्ता र दिग्दारीपनाको भुमरीमा परेको थियो।”-एलेन जी हाइट, *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटसबाट* रूपान्तरित।

तपाईंलाई के कुरा सुम्पिएको छ जुन तपाईंको नियन्त्रण भन्दा बाहिर छ? धेरै छ, छैन त? अहिले नै तपाईंले के महत्वपूर्ण निर्णयहरू गर्नु परिरहेका छन् सोचनुहोस्? अनी आफूलाई सोधनुहोस्: मैले गरेका निर्णयहरूले अरूलाई कसरी प्रभावनि पार्न सक्छन्? तपाईंको निर्णयले अरूलाई नकारात्मक वा समारात्मक प्रभाव पार्न तपाईं के चाहनुहुन्छ?

२. युशूफ र उनका दाजुहरू (उत्पत्ति ३४)

जतिसुकै राम्रो घरपरिवार किन नहोस्, यदि छोराछोरीहरू झगडामा मुछियो भने त्यो घर अत्यन्त नरमाइलो हुन्छ। याकूबको घरमा पनि एक आपसमा झगडाको बोट फस्टाएका थियो। त्यो एकदम

गम्भिर पनि थियो। पक्षपात, अहंकारिता, घृणा र डाहाले याकूबको घर भरिएकोले त्यस घरानामा गम्भिर शङ्कट आइपरेको थियो।

युशूफका दाजूरू कस्ता थिए भनेर उत्पत्ति ३४ले कसरी चित्रण गरेकोछ?

युशूफको सपनाले पनि दाजूरूको मुटु छेडिएको थियो (उत्पत्ति ३७:५-११)। सारा परिवारले उनलाई ढोगे भनेर युशूफले सपना देखे रे ! पहिलादेखि नै दाजूरूले युशूफलाई मनपराएका थिएनन्। तर उनले देखेका सपनाहरूले त झन तिनीहरूको रिसमा घ्यु नै थपिदिएको थियो। दाजूरूमा त्यस सपनाले गर्दा युशूफप्रति झन बढ्यो भनेर उत्पत्ति ३७:८ले स्पष्ट गरि उल्लेख गरेको छ।

त्यत्तिमात्र कहाँ हो र !

युशूफ र उनका दाजूरूको बिचमा झन बेसरी फाटो कसरी भयो भनेर उत्पत्ति ३७:२ले खुलासा गरेका छन्। यो पद पढ्नुहोस्।

आफ्नो कुरा काटेको कोहि पनि चाहन्दैन। दाजुहरूले नराम्रो काम गरेको युशूफले आफ्ना बाबुलाई कुरा लागेकोमा उनीहरू निको मानेका थिएनन्। दाजुहरूले के गरिरहेका थिए भनेर उत्पत्ति ३७:२ले बताउँदैनन्। तर बिगतको कार्यकिलापले गर्दा उनीहरूले जे गरिरहेतापनि आफ्नो र परिवारको इज्जतको निमित्त त्यो काम रोक्नु जाती थियो।

त्यसको अतिरिक्त, दाजूरूले युशूफप्रति डाहा गर्नुको मूल श्रेय याकूबमै थियो। उत्पत्ति ३७:३ले स्पष्ट गर्दछ: "इसायल (याकूब)ले अरू छोराछोरीहरूलाई भन्दा युशूफलाई बढि माया गर्दथे।" युशूफका दाजूरू मूर्ख थिएन। उनीहरूका बाबुको पक्षपाती मनस्थितिदेखेर भित्रभित्रै उनीहरूले रीसलाई पोषाइ रहेका थिए। बाबुले नै गरेर दाजूरू र युशूफको बिचमा झन धेरै रीसइबी बढेको थियो।

युशूफप्रति दाजूरूको दुर्व्यवहार लज्जाजनक थियो। उनीहरूको क्रुरतालाई उचित मात्र कुनै बाटो पनि थिएन। तर

तिनीहरूको पृष्ठभूमिलाई ख्याल गर्दा तिनीहरू यस्तो निचतमा किन गिरे भन्ने कुरा बुझ्न त्यति गाह्रो छैन।

हामी सबै जना परिस्थितिहरूको वन्धनमा छौं। हामीहरूको नियन्त्रणभन्दा बाहिर कतिपय कुराहरू हुन्छन्। हामीहरूको सामु यो प्रश्न सधैं खडा गरिराख्नुपर्दछ: ती परिस्थितिहरूलाई हामीले कसरी सामना गर्ने? के हाम्रो विश्वास र नितिसँग सम्झौता गर्दै ती परिस्थितिले हामीलाई नियन्त्रण गर्न दिने? वा हाम्रो परिस्थितिहरूलाई सम्हाल्न हामीहरूको विश्वास र नितिको भरोसामा त्यसलाई छोडिदिने?

३. रङ्गीचङ्गी कोट (उत्पत्ति ३७:३,४)

युशूफको चरित्रको तुलनामा दाजूहरूको खराब चरित्र इन धरोहरको रूपमा खडा भएको थियो।

“युशूफको चरित्र अरूभन्दा अत्यन्त भिन्न खालको थियो। उनी राचेलका जेठा छोरा थिए। उनीमा भएको स्वच्छ मन र दिमागलाई उनको सुन्दर व्यक्तित्वले प्रतिविम्ब गरेको थियो। उनी सोझो, शुद्ध, चलतापूर्जा र हँसिलो थिए। आफ्नो इमान्दारिता, विश्वास र आस्थामा कस्तो अडिग थिए भनेर उनको व्यवहारले प्रमाणीत गरेको थियो। युशूफ आफ्नो बाबुले सिकाएका पाठहरू ध्यानपूर्वक सुन्थे। उनले परमेश्वरलाई माया गर्थे र उनको नितिमा हिँड्न उत्सुक हुन्थे। एक दिन मीश्रदेशमा उनले कस्तो भूमिका खेल्न जानेछ भन्ने कुरालाई अधिबाटै देखाइएको थियो। मृदुता, करुणा, भलादमी, इमान्दारी र सत्यबादि चरित्रहरू उनले आफ्नो दैनिक जीवनमा झल्काइरहेका थिए। जब युशूफको आमाको मृत्यु भयो तब उनी आफ्नो बाबुको झन नजिक हुनपुगेका थिए। याकूब, आफ्नो बुढेसकालको छोरोप्रति मायाले ओतप्रोत भएका थिए। उनले युशूफलाई अरू छोराछोरीहरू भन्दा बेसी माया गर्थे।”-एलेन जी हाइट, पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेट्स, पृ. २०९बाट रूपान्तरित।

उत्पत्ति ३७:३,४ पढ्नुहोस्। दाजूहरूको डाहाको आगोमा बाबुले झन कसरी घ्यु थपिदिए?

मायालु पिताले युशूफलाई महङ्गो कोट वा लबेदा दिएका थिए। रङ्गीचङ्गी बुट्टाले बुनेको यो कोट सुन्दर थियो। उनको दाजूहरूले गलाएका कुनै पनि लुगा भन्दा त्यो कोट महङ्गो थियो। यो कपडा सम्मानजनक वा ठूलाबडा मानिसहरूले लगाउने खालको थियो। बाबुको यो कामले गर्दा दाजूहरूलाई यो भान भयो कि आफ्ना बाबुले उनीहरूलाई भन्दा बेसी सम्मान र अधिकार दिनेछ। यसको अर्थ छोराहरूले पाउने मूल अंश वा जेठाको अंश उनले पाउनेछ भनेर उनीहरूले सोचेका थिए। तर याकूबले त्यस्तो नसोची युशूफलाई केवल पितृस्नेहमात्र देखाएका थिए। तर यो उनको ठूलो भूल थियो, किनभने यसले गर्दा युशूफका दाजूहरूले युशूफलाई झन घृणाको दृष्टिले हेर्न थाले।

हुन त, यो आकर्षित कोट यस संसारमा पाउने सम्मानको प्रतिक थियो। तर यो केवल क्षणिकमात्र थियो। तर, याकूबले अरू छोराछोरीहरूलाई भन्दा बेसी युशूफलाई माया गरेर देखाएका थिए भनेर यस कथाको लेखक मोसाले भन्न खोजेको पाउँछौं। यो कामले दाजूहरूको मन युशूफप्रति झन पोलेको थियो। यहि घृणालाई पोसाइ राख्दा दाजूहरू युशूफप्रति जघन्य अपराध गर्न पछि हटेनन्।

के तपाईंलाई कुनै सांसारिक कदर वा सम्मान कसैले दिइएको छ? त्यसबेला तपाईंलाई कस्तो भएको थियो? आफू सम्मानित भएकोमा गौरवान्वित भएको अनुभव कतिसम्म रहिरह्यो? अनि त्यो सम्मान खिइएको र त्यो अर्थहिन भएको तपाईंले कहिलै अनुभव गर्नुभएको छ? यसबाट तपाईंले के पाठ सिक्नु पर्छ? यो तर्कलाई अझ बढि सोचन १ कोरन्थी ९:२४-२६ पढ्नुहोस्।

४ कोट फुकाली दिएको (उत्पत्ति ३७:१२-२५)

उत्पत्ति ३७:१२-२५ पढ्नुहोस्। यो कथाले दुष्ट र खराब, ज्ञान र अज्ञान घातप्रतिघाट र बफादारीलाई कसरी छर्लङ्ग पारेको छ?

युशूफका दाजूहरूले उनलाई हत्या गर्न योजना बनाएका थिए। युशूफलाई परबाट देख्नेबित्तिकै उनलाई कसरी मार्ने र उनलाई मारेपछि आफ्नो बाबुलाई कस्तो समाचार दिने भनेर निधो गरिसकेका थिए। "बुआ, हामीले यो कोट पायौं। हामीलाई अपसोच लाग्यो। के यो युशूफको होइन र? कुनै जङ्गली जनावरले युशूफलाई मारेर खाए होला।" उनीहरूले भन्ने भनेर निर्णय गरेका थिए। आफ्नै भाई प्रति घृणाले ओतप्रोत भएर मानिसहरू यस्तो निचतममा झर्छ भन्ने कुरा अनुमान गर्न पनि गा-हो छ।

उत्पत्ति ३७:२३ मा एक महत्वपूर्ण कुरा भयो त्यो के हो?

जब युशूफलाई परबाटै देखे तब दाजूहरूले सर्वप्रथम उनको सपनाको बारेमा छलफल गरे। उनले देखेको सपनाले गर्दा दाजूहरूमा उनीप्रति घृणा बिकसित भएको थियो। अब सदाको लागि उनको सपना के हुनेरहेछ भनेर तिनीहरूले हेर्न चाहेका थिए। युशूफलाई भेट्नेबित्तिकै उनको केहि कुरै नसुनी उनको कोट फुकाली दिएको थियो। युशूफप्रति देखाएको यो पहिलो प्रतिशोधको काम चासोको विषय मान्नुपर्दछ। बाबुले युशूफको निमित्त सिलाइदिएको कोटप्रति कस्तो घृणा दाजूहरूले देखाएको रहेछ भनेर हिब्रू भाषाले उनीहरूको छलफललाई औँल्याएर स्पष्ट पारेको छ। "उनीहरूले युशूफमाथि रीस खन्याएर लबेदा लुटे" भनेर उत्पत्ति ३७:२३ले स्पष्ट गरेको छ। रङ्गीचङ्गी कोट लगाएर युशूफ आएको देखेर दाजूहरू रीसले चुर भएको हुनपर्दछ।

यहाँ आफूहरूमा जगाइराखेका घृणा र रीसलाई दाजूहरूले पन्छाउन खोजेको पाउँछौं। आफ्ना भाई प्रति रीस र घृणा कतिको रहेछ भनेर कोटको प्रतिकले देखाउँछ। युशूफका असल चरित्र र

आफूहरूका नराम्रो चरित्रलाई त्यस कोटले उदाङ्ग पारेको थियो। जब त्यस कोटलाई युशूफबाट फुकाले तब तिनीहरूमा धेरै आनन्द र संतुष्ट भएको हुनुपर्छ। अब त्यो दामी कोट बिना युशूफ, अचानक आफूहरू भन्दा असल नभएको तिनीहरूले देखेका थिए। सपनामा दाजूहरूले युशूफलाई ढोगेको सम्झेर अब उनलाई निरीह पारी दिएको उनीहरूले आभास पाएका थिए।

दाजूहरूले आवेगमा आएर कस्तो मूर्ख काम गरे भनेर सोच्नुहोस्। बिचारै नगरी हाम्रा भावनाहरूको चर्तिकलाले गर्दा हामीलाई कतिपटक मूर्ख बनाएको हामीलाई थाहा छ। परमेश्वरको नियन्त्रणमा हाम्रा भावनाहरूलाई राखेर त्यसबाट हामी र अरूलाई कसरी सुरक्षित राख्ने? यदि हाम्रा भावनाहरूलाई परमेश्वरमा समर्पण गर्न सक्थौं भने हामीमा भएको गहिरो चोटबाट निकाल्ने भयङ्कर दुष्कार्य गर्नबाट हामीलाई जोगाउन सक्दछ।

५. “तपाईंको छोराको कोट” (उत्पत्ति ३७:३१,३२)

“अनि तिनीहरूले (दाजूहरू) त्यस सुन्दर र आकर्षित कोटलाई लिए। तिनीहरूले बाख्रालाई मारे र त्यसको रगतमा कोटलाई भिजाइ दिए। उनीहरूले त्यस कोटलाई आफ्ना बाबुकहाँ लगिदिए। उनीहरूले भने, “हामीले यो पायौं। लिएर हेर्नुहोस्। के यो तपाईंको छोराको कोट होइन र?” (उत्पत्ति ३७:३१,३२ रूपान्तरित)।

रगतले भिजेको कोटलाई आफ्ना बाबुलाई सुम्पेर त्यो कोट उनको छोराको हो की भनेर देखाउँदा तिनीहरू कत्तिको कठोर र निच भएका रहेछन् भनेर अनुमान गर्नसमेत हामीलाई गाऱ्हो छ। हुनसक्छ यो अपराध गरेको एकदिन अगाडि तिनीहरू यस्तो निचतामा ओऱ्हने छ भनेर तिनीहरूले कहिलै पनि सोचेका थिएनन् होला। तर जब हामीले पापलाई पोषण गर्न थाल्यौं भने त्यसले हामीलाई कहाँ दोहऱ्याउने भन्ने कुरा कस्तालाई थाहा होला र?

उत्पत्ति ३७:२६-३६मा उल्लेख गरिएका दाजूरूले बाबुलाई भनेका वचनहरू किन धेरै घतलाग्दा छन्?

याद गर्नुहोस्, तिनीहरूले “हाम्रा भाईको कोट”को भन्नुको सट्टामा “तपाईंको छोराको कोट” भनेर औँल्याएका थिए। उनीहरूमा भएको चिसो, कठोर र ईखको भावना भयङ्कर दुःखदायी थियो। यसले सबैलाई स्तम्भित पार्नु स्वभाविकै हो। युशूफप्रति गरेको जघन्य अपराधलाई लुकाउन तिनीहरूले ती शब्दहरू प्रयोग गरेको हुनसक्छ।

त्यसकारण: त्यस कोटले सुरुमा र अन्तमा ठूलो भूमिका खेलेको थियो। प्रथमतः यो कोट याकूब र युशूफको बिचमा भएको सम्बन्धको चिनारी थियो। अब त्यस कोट रगतले भिजेको थियो, त्यो थियो युशूफको मृत्युको चिन्ह। युशूफको र तिनीहरूले गरेका उनीप्रतिको घृणा अब सदाकोलागि अन्त भयो भनेर दाजूरूले सोचेका होलान्। तर हामीलाई थाहा छ उनीहरूको एउटा समस्या त समाधान भयो, तर त्यसले धेरै समस्याहरू निम्त्याएका थिए। बाबुको क्रन्धनप्रति दाजूरूले केहि अपसोच त मानेकै होला। तर जब याकूबले आफ्नो छोरा गुमाउनु पर्दा दिनदिनै शोकको भुमरीमा परिरहेको देखदा दाजूरूको विवेकमा अपराधले घचघच्याइ त रहेकै होला।

दाजूरूको अपराधले गर्दा तिनीहरूलाईमात्र होइन सम्पूर्ण परिवारलाई लामो समयसम्म असर भएको थियो। यो कस्तो असर थियो? हेर्नुहोस्: उत्पत्ति ४२:१३, २१-२३, ३२ र उत्पत्ति ४४:२८।

दाजूरूको कुकृत्यलाई परमेश्वरले असलमा परिवर्तन गर्नुभएको थियो। कथाको अन्त्य त राम्रै भयो। तर यसो भयो भन्दैमा उनीहरूले गरेको काम ठिक थियो भनिन्दैन। उनीहरूको काम जघन्य अपराध थियो। तर पापले हामीलाई कसरी छिट्टै अन्धा बनाउँछ, हाम्रो नियन्त्रण भन्दा बाहिर हामी कसरी जान सक्छौं, आफन्तलाई दुःख र कष्ट कसरी ल्याउन सक्छ भनेर युशूफका दाजूरूले उनलाई गरेको व्यवहारबाट हामी जान्दछौं।

उपसंहारः

थप जानकारी: एलेन जी हाइटद्वारा लिखित देहायका सामग्रीहरू पढ्नुहोस्: पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटसको पृ. २०९-२४०मा उल्लेखित, "रिटर्न टु कनान," "जोसेफ इन इजिप्त," र "जोसेफ एण्ड हिज ब्रदर्स" र एकडिए बाइबल कमेन्टरी, ठेली १को पृ. ४२८-४३२।

“उनलाई के हुने हो भनेर युशूफले शङ्कै गरेको थिएन। लामो र थकित यात्रापछि आफ्ना दाजूरूलाई भेट्दा अत्यन्त खुशीभएर दगुदै उनीहरूकहाँ जान्दै थिए। तर उनका दाजूरूले उनले भनेको कुरा सुन्न पनि चाहेन। युशूफले आफू आएको कारण बताएका थिए, तर तिनीहरूले उनको कुरालाई वास्ता पनि गरेनन्। दाजूरूको रीसाहा अनुहारहरू देखेर उनी तर्सें,,,आफूहरूपत्ति बफादार नभएको भनी दाजूरूले युशूफलाई दोष लगाए। जब दाजूरूले आफ्ना डाहा र ईष पोखाए तब सैतानले उनीहरूको दिमागलाई नियन्त्रणमा लियो। भाईप्रति कुनै दया र स्नेहको भावना दाजूरूले देखाएनन्। उनले लगाएको रङ्गीचङ्गी कोट उनीहरूले जबरजस्ती फुकाली दिए। त्यो कोट उनीहरूको बाबुको प्रेमको प्रतिक थियो। तर त्यो कोटले दाजूरूको डाहालाई उत्तेजित पारेको थियो।”-एलेन जी हाइट, द स्पिरित अफ प्रोफेसी, ठेली १ पृ. १२८, १२९बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

क. अरू कस्ता खालका रङ्गीचङ्गी कोटहरू छन्? संसारमा भएका के कुराहरू छन् जुन हामीले चाहना गर्छौं तर ढिलो होस् वा चाँडो होस् ती हामीबाट फुकालिनेछ र रगतले दागी बनाउँदछन्? संसारको कदर सम्मान र आदरलाई हामी कतिको चाहना गर्छौं वा संसारमा भाउ खोज्छौं जुन अन्तमा त्यो निरर्थक हुनेछन्?

- ख. यस अध्यायको बाइबल अध्ययनको बारेमा सोचनुहोस् र अनि उत्पत्ति ४५:२२ पढ्नुहोस्। यसमा के अनौठो कुरा छन् जुन खराब नियतले गरेको काम परमेश्वरको सहयोगले असलमा परिवर्तन भयो?
- ग. प्रायजसो युशूफलाई येशूको प्रतिकको रूपमा लिइन्छ। युशूफको कथा सरसर्ती पढ्नुहोस् अनि येशू र युशूफको बिचमा तुलना गर्नुहोस्। यस बारे विश्वासीहरू बिच छलफल गर्नुहोस्।
- घ. आफ्ना कुकृत्यप्रति दाजूहरूले केहि हदसम्म दुःख मानेको पनि हुनसक्छ। त्यो रगताम्य भएको कपडालाई बाबुले के गरे भन्ने कुरालाई हामीलाई थाहा छैन। हुनसक्छ आफ्नो प्रिय पुत्रको सम्झनामा उनले कतै थन्क्याएर राखे होलान्। प्रत्येक पल्ट त्यो कोटलाई देखदा दाजूहरूलाई कस्तो भयो होला, अनुमान गर्नुहोस्। त्यो कोट एक फेरा डाहाको प्रतिक थियो भने अब अपराधको प्रतिक हुन पुगेको थियो। हामीले आवेशमा आएर कुनै पनि मूर्ख काम किन गर्नुहुन्न भनेर यसबाट कसरी सिक्ने? सोचेरमात्र काम गर्नु भनेर के यसले हामीलाई सिकाउँदैनन् र? उनीहरूका बाबुले सेवा गरेको परमेश्वरलाई दाजूहरूले चिनेको भए त्यो कथाको मोड कस्तो हुनेथियो होला? यदि दाजूहरूले प्रार्थना गर्न जानेको भए, निश्चार्थी र त्यागी भएको भए, परमेश्वरमा बफादारी भएर विश्वाससाथ उहाँलाई आफ्ना जीवनहरूलाई समर्पण गरेको भए, कुनै पनि दुःखद घटना हुनेथिएन। तिनीहरूमा त्यस्तो पिडा र कष्ट पनि हुने थिएन।

युशूफका दाजूहरूले गरेको धरापमा हामी पनि नपरुन
भनेर हामी कसरी सजग हुने?

